

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/989/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114214081
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6114214081.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčkovej, v právnej veci žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zast. AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. D., T. XX, o zaplatenie 141,90 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 27.08.2015, č. k. 17C/142/2015-57, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobca má voči žalovanej právo na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 25%.

II. Žalobca m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 88,88 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 49,21 Eur od 01.06.2012 do zaplatenia a s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 39,67 Eur od 11.05.2013 do zaplatenia. Žalobu vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná neuhradila faktúry za poskytnuté dodávky plynu v rozsahu žalovanej sumy 141,90 Eur, avšak vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná má postavenie spotrebiteľa, prihliadol z úradnej povinnosti podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. na čiastočné premlčanie nároku a v časti zisteného premlčania žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalovaná bola v konaní v prevažnej miere neúspešná a trovy konania si neuplatnila. Žalobca nebol úspešný v celom rozsahu, preto súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Rozsudok okresného súdu napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalobca, a to v časti výroku o trovách konania. Namietol nesprávne právne posúdenie veci majúc za to, že nebol dôvod, aby súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože žalobca bol v konaní úspešnejším účastníkom, keď miera úspechu žalobcu bola vo výške 62,64%, miera úspechu žalovanej vo výške 37,36%, teda žalobca mal vo veci samej čistý úspech vo výške 25,28%. Žalobcovi teda vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania za úkony právnej služby nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci, a preto súd v uvedenom pomere mal žalobcovi priznať požadované trovy konania. Domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia a zároveň uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v

súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil.

5. Odvolací súd po oboznámení sa so spisom a s predmetom odvolacieho konania konštatuje, že odvolanie žalobcu je dôvodné, zistil teda dôvod na zmenu napadnutého výroku o náhrade trov konania.

6. Z obsahu spisu, ako aj z napadnutého rozsudku okresného súdu je zrejmé, že žalobca uplatnil voči žalovanej zaplataenie sumy 141,90 Eur s príslušným úrokom z omeškania, úspešný bol v sume 88,88 Eur, čo znamená mieru úspechu žalobcu vo výške 62,64%.

7. Súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 2 O.s.p., tzn. právnej úpravy platnej a účinnej v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (27.08.2015). V zmysle tejto právnej úpravy, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

8. Súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie zmätočne - „nebol žalobca úspešný v celom rozsahu a pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prihliadol na mieru úspechu a neúspechu v konaní a od miery úspechu odpočítal mieru neúspechu a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Žalovaná bola v konaní v prevažnej miere neúspešná a trovy konania si neuplatnila.“

9. Odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci tak, ako uviedol žalobca v odvolaní, bol v prevažnej miere úspešnejším účastníkom žalobca. Pri vypočítaní miery úspechu žalobcu a odpočítaní miery neúspechu (tak ako čiastočne odôvodňoval aj súd prvej inštancie) vyšiel čistý úspech žalobcu 25,28%, zaokrúhlene 25%. Preto bolo dôvodné rozhodnúť o náhrade trov konania tak, že úspešnejšiemu žalobcovi bolo potrebné priznať náhradu trov konania v skôr uvedenom rozsahu, tzn. rozsahu 25% z účelne vynaložených trov konania.

10. Odvolací súd konštatuje, že rozhodoval už podľa novej procesnej úpravy, zákona č. 160/2015 Z. z. vzhľadom na prechodné ustanovenie k tomuto zákonu, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 1, 2 CSP). Znamená to, že nová právna úprava tiež vychádza zo zásady úplného alebo čiastočného úspechu v spore ako kritéria pre priznanie náhrady trov konania. S poukazom na uvedené potom odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie a to tak, že priznal žalobcovi ako úspešnejšej sporovej strane náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 25%. Zároveň priznal žalobcovi ako úspešnej strane odvolacieho konania náhradu trov tohto konania.

11. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).